

САВЕЗНО ИЗВРШНО ВЕЋЕ
СЕНТАР ЗА АДМИНИСТРАТИВНУ
ДЕЛА
Ізв. бр. ~~4948~~
SIGN.

СВ. 14. | ЗБИРКА ЗАКОНА | 14. СВ.
УРЕЂУЈЕ
ЖИВ. СТ. ДЕВЕЧЕРСКИ

УРЕДБА

о

НАКНАДИ ПУТНИХ И СЕОБНИХ ТРОШКОВА
ДРЖАВНИХ СЛУЖБЕНИКА ГРАЂАН. РЕДА
СА ОБЈАШЊЕЊИМА И 14 ТАБЛИЦА ВАН
ТЕКСТА

СРЕДИО
ЖИВ. СТ. ДЕВЕЧЕРСКИ
ШЕФ ОДСЕКА МИН. ФИНАНСИЈА

БЕОГРАД
ИЗДАВАЧКА КЊИЖАРНИЦА ГЕЦЕ КОНА
1929.

УРЕДБА О

НАКНАДИ ПУТНИХ И СЕОБНИХ ТРОШКОВА ДРЖАВНИХ СЛУЖБЕНИКА ГРАЂАНСКОГ РЕДА

Члан 1.

Чиновницима и осталим државним службеницима грађанског реда а случај рлужбеног путовања или кад се премештају из једног места у друго, припадају из државне касе накнаде трошкова по одредбама ове Уредбе

Посебне напомене уз овај члан:

I. Државни службеник нема права на накнаду сеобних трошкова у случајевима који су поменути у чл. 33. ове Уредбе.

II. Од дана ступања на снагу ове Уредбе под њене прописе потпадају и државни ветеринари срески и обласни. Ветеринарима у Србији и Црној Гори укида се додатак који су примали по закону о трошковима управних власти.

III. Државни службеник који се, вршећи службу ван свога места седишта у неком другом месту, у канцеларијске часове удаљи из тог другог места не због службене потребе, већ по својој вољи нема права на дневнице по овој Уредби за то време, које је провео и ако изван места седишта, или у другом а не у одређеном месту.

IV. Види чл. 40., 41. и 42. ове Уредбе.

Члан 2.

Службено путовање по овој Уредби је путовање, које државни службеник ради обављања службених послова изврши ван места свог сталног службовања, ако је циљ путовања удаљен више од два километра од границе реона места његовог сталног службовања а по наређењу надлежног старешине.

Под реоном у смислу ове Уредбе има се сматрати граница насељења дотичног места у правцу путовања. У случају спора о граници реона одлучиће општинска власт (уред, суд).

Као службено путовање сматра се и путовање дуже од два километра ради преселења у ново место службовања, ако је премештај по потреби службе.

Посебне напомене уз овај члан:

I Место сталног службовања јесте место седишта надлештва у коме дотични службеник ради.

II Реон у смислу ове уредбе не мора се увек поклапати са грађевинским реоном. Граница реона у смислу ове Уредбе јесу последње куће места сталног службовања и то на оној страни на којој се налази пут за место у које службеник путује.

III Из изложеног и из првог става овога члана као логично проистиче: да се као службено путовање у смислу ове Уредбе има сматрати и путовање у границама атара општине стручниковог места сталног службовања само ако се оно врши по наређењу надлежног старешине и ако је циљ путовања удаљен више од 2 километра од границе реона места његовог сталног службовања, и обратно: да се не може сматрати као службено путовање у смислу ове Уредбе кад државни службеник путује у неко суседно место (село, град и т. д.) ако од границе реона стручниковог места до тога места **нема више од 2 километра**, чак и ако се путовање изврши по наређењу надлежног старешине.

Међутим, противно горе изложеном принципу и изузетно, Уредба у чл. 33 под б) предвиђа да се путни и

селидбени трошкови неће плаћати кад се службеник премешта у границама општине где је са службом. Овде се мисли на званичан премештај.

За путовања у границама истог управног среза припада само $\frac{1}{2}$ пуне дневнице. В. чл. 6.

IV Но у случајевима, кад службеник путује у место које није даље од 2 километра од границе реона његовог места службовања, али то место, у које он путује налази се ван његовог службеног круга, он има право на накнаду подвоза о којој се говори у чл. 15 ове Уредбе, али на километражу нема право.

V Види чл. 15. и 18. ове Уредбе, затим чл. 35. и 39.

VI Сва потраживања по овој Уредби, ако нису пријављена у року од 6 месеци од дана свршеног путовања застаревају. Изузете суме на рачун путовања морају се правдати уредним рачуном у року од 30 дана по извршеном путовању.

VII Чланови Св. Синода православне цркве за време рада имају осем путних трошкова 160 дин. дневнице.

Види у чл. 40. Уредбе опширије о путовању свештених лица.

Члан 3.

Сваки државни службеник дужан је приликом службеног путовања употребити најкраћи пут односно најкраћу и најјевтинију везу.

Изузетак од овог дозволиће се само у случају кад то захтева непосредно интерес државне службе или кад би саобраћај на таквом путу био прекинут.

Овакве изузетке, у сваком конкретном случају цене старешина централног надлештва.

Посебне напомене уз овај члан:

I Кад службеник по државном послу путује привремено у иностранство, па води собом жену и породицу, он на њих нема право тражити путне трошкове и дневницу.

A. Накнаде трошкова за службена путовања у границама Краљевине.

I. Дневнице.

Члан 4.

Дневница за службена путовања на територији Краљевине Срба, Хрвата и Словенаца исплаћује се по овој таблици:

Редни број	ВРСТЕ СЛУЖБЕНИКА	
1.	Министри и Државни Подсекретари	250 дин.
2.	Чиновници I категорије 1, 2. и 3. групе	160 "
3.	Чиновници I категорије 4. групе	140 "
4.	Чиновници I категорије 5. и 6. групе " II " 1. и 2. "	110 "
5.	Чиновници I категорије 7, 8. и 9. групе " II " 3. и 4. " " III " 1. и 2. "	90 "
6.	Чиновници II категорије 5. групе " III " 3. и 4. групе	75 "
7.	Званичници	60 "
8.	Служитељи	50 "

Посебне напомене уз овај члан:

I На дневнице по табели из овога члана имају право и контракутални службеници и дневничари кад путују службеним послом у границама државе.

Ове ће се дневнице одређивати према плати на начин прописан у чл. 55. ове Уредбе.

II Служитељи немају право на накнаду, за превоз од стана до железничке или паробродске станице и обратно, као и у међустаницама, која је предвиђена у чл. 15. ове Уредбе.

III Види став трећи и четврти члана б. ове Уредбе.

IV Кад државни службеник нема праца на накнаду путних и селидбених трошкова, види у чл. 33. ове Уредбе, а кад му се накнада смањује, види у чл. 9., 13., 16., 24., 32., 40. и 47.

Члан 5.

Време за дневницу рачуна се:

а) од часа поласка, па до часа повратка.
За свака пуна 24 часа рачуна се цела дневница;

б) ако је остатак већи од 12 (дванаест) часова, или, ако је цело путовање трајало више од 12 а испод 24 часа, рачуна се цела дневница;

в) ако остатак износи до 12 часова, или ако је цело путовање трајало до 12 часова, али најмање 6 часова, рачуна се пола дневнице; ако је цело путовање трајало само 6 или мање часова, не признаје се никаква дневница;

г) кад се у рачун не стави час поласка и повратка, онда се у погледу дневнице, време пробављено на путу на дан поласка и на дан доласка рачуна скупа у један дан.

Код путовања железницом или паробродом час поласка и доласка сматра се пола часа пре поласка односно пола часа по доласку воза или пароброда.

Посебне напомене уз овај члан:

За путовања испод 6. часова не признаје се дневница али се мора признати плаћен подвоз.

Члан 6.

Лична дневница исплаћује се у пуном износу за све време службеног путовања само онда, кад се службеник креће из једног места у друго, не бавећи се у једном месту никад више од 15 дана. Иначе, за даљих 15 дана припада му дневница умањена за 25% а за све остало време службеног путовања дневница умањена за 50%.

За службена путовања ван места сталног службовања, а у границама истог политичког управног среза, припада службенику само половине дневнице.

Изузетно за техничке чиновнике кад су на теренском раду ван места сталног службовања умањује се нормална дневница за 30% без обзира на трајање теренског рада. Кад и докле се има сматрати рад теренским утврдиће сваки односни Министар Правилником у споразуму са Министром Финансија.

II. Попутнице колима, железницом и лађом за службена путовања.

Члан 7.

Државним службеницима, када завреме службеног путовања не могу путовати лађом или железницом услед недостатка ових превозних средстава припада накнадна трошкова за превоз по километру.

Службеницима под 1, 2, 3, 4, 5. и 6. таблице у чл. 4. припада по 4.— динара а осталим по 3.— динара од једног километра.

Посебне напомене уз овај члан:

I Кад службеник службено путује у једно место које није даље од 2 километра од границе реона његовог места службовања или у место изван свог службеног круга, њему припада накнада за подвоз из чл. 15. ове Уредбе, али нема права на километражу из овога члана.

II Види и чл. 26. и 27. ове Уредбе.

Члан 8.

Одстојање у километрима рачуна се по најкраћем употребљивом путу. Одстојање које се има прећи за 24 часа, цениће се према месним приликама и годишњем добу.

За одстојање и неупотребљивост пута мешовитна су: уверења грађевинских секција, грађевинских дирекција и Министарства Грађевина — километричне карте и сатопоказатељи (државна издања). Контролни органи дужни су прибавити даљинаре и километричне карте,

Разломци испод једног километра неће се исплаћивати.

Кад има више одстојања по једном поднетом рачуну, сабраће се сва одстојања и од укупног збира плаћаће се само цели километри.

Члан 9.

Километража се неће плаћати и за она путовања, која се по природи посла морају пешице чинити као: путовања ради премеравања, експропријације (уопште теренски радови) и т. д.

Они ће имати право на километражу од реона места (чл. 2.) свог сталног службовања до места које служи као центар простора на коме се теренски радови врше. Промена овог центра у циљу продужења радова на другој просторији такође повлачи право на километражу до истог центра.

Посебне напомене уз овај члан:

Види чл. 3. и 7. ове Уредбе.

Члан 10.

Километража не припада кад се употребе државна или самоуправна превозна средства: кола, коњи и превозна средства на води. Али, кад се за напред поменута средства плати вожарина, за рачун државе или самоуправног тела, има се плаћена сума накнадити службенику.

Члан 11.

За службена путовања железницом или паробродом плаћаће се вредност, (износ) подвозне карте и то:

Чиновницима 1, 2, 3, 4, и 5. групе I категорије железницом и паробродом I класе, а свима осталим чиновницима железницом II класе, а паробродом I класе.

Званичницима и служитељима железницом III класе, а паробродом II класе.

Посебне напомене уз овај члан:

Проучите члан 24. ове Уредбе, као и члан 12.

Члан 12.

Ако државни службеник, коме припада карта ниже класе мора због особите и нарочите службене потребе да путује заједно уз чиновника коме припада карта више класе, он има право на карту исте класе, као и чиновник кога прати.

Члан 13.

Државни службеник, који има бесплатну карту ма по ком основу, нема право на наплату возарине. Исто тако, и службеник, који има карту по сниженој цени, има право на накнаду вредности стварно плаћене подвозне цене. Сваки је дужан на поднетом рачуну назначити, да ли је имао бесплатну карту или карту са сниженом ценом или не. За противно поступање биће одговоран материјално, дисциплински а и кривично за дело преваре.

Члан 14.

Државни службеник има право на употребу свих возова сем луксузних (Симплон и Експрес Оријент).

Члан 15.

За подвоз од стана или хотела до железничке или паробродске станице, и обратно као и подвоз у спојним станицама, кад је паробродска од железничке станице или обратно удаљена, плаћаће се подвоз по утврђеној тарифи, где таква постоји. Контролни органи дужни су поступању ове Уредбе у живот прибавити тарифе. За она пак места где тарифе нема, плаћаће се и то даљу, рачунајући од 6 до 18 часова, по 20.— динара, а ноћу, рачунајући од 18 до 6 часова по 30.— динара.

Ова се накнада даје само за она места, у којима превозна средства за такве сврхе постоје.

Члан 16.

Особље под 8 у таблици чл. 4. ове Уредбе нема право на накнаду за подвоз из чл. 15. ове Уредбе.

Посебне напомене уз овај члан:

Ово се односи на државне служитеље.

Члан 17.

За превоз на одстојањима, за која не постоје тарифе, а километражу би износила више од накнаде за подвоз по чл. 15., службенику припада право на километражу.

Члан 18.

Накнада за подвоз плаћаће се по чл. 15. службенику од места сталног службовања и у случајевима, кад место у које путује није удаљено више од два километра од реона места његовог службовања, а налази се ван његовог

службеног круга, али у том случају односни службеник нема право и на километражу.

Посебне напомене уз овај члан:

Израз „ван његовог службеног круга“ треба тако разумети: да се дотично место налази изван круга на дужности држ. службника.

Члан 19.

За унос и износ ручног пртљага у железницу или пароброд, као и за унос и износ у спојним железничким или паробродским станицама, ако путовање траје дуже од 48 часова припада по 5.— динара.

Члан 20.

Службеници побројани под 7. и 8. у таблици чл. 4. ове Уредбе немају право на накнаду за унос и износ ручног пртљага.

Посебне напомене уз овај члан:

То су званичници и служитељи.

Члан 21.

Ако службено путовање траје дуже од 15 дана, припада право на ручни пртљаг до 30 килограма и поред накнаде из чл. 18. накнадиће се и возарина по службеној железничкој, односно паробродској тарифи уз доказ о плаћеној возарини. За службена путовања, која трају краће време од 15 дана, не припада накнада за возарину пртљага.

Члан 22.

У случајевима, кад је службеник приликом службеног путовања био изложен изванредним трошковима, који су се морали учинити искључиво у циљу успешног извршења повереног му службеног послла, ти трошкови признаће се

одлуком Министра Финансија а по предходној оцени и предлогу ресорног Министра.

Б. накнаде трошкова за сеобу из једног места у друго у границама краљевине.

Члан 23.

Државном службенику, приликом премештаја, припада:

I. Дневница лична по чл. 4. ове Уредбе и за сваког пресељеног члана породице по 25% личне дневнице, а по одредбама из чл. 5. ове Уредбе;

II. Подвоз лични и за породицу и

III. Накнаде за покућанства по следећим табличама:

1. Ако се сеоба врши само железницом:

а) за чиновнике I категорије 1, 2, и 3 групе:
(следује таблица број 1.а)

б) за чиновнике I категорије 4. групе:
(следује таблица број 1.б.)

в) за чиновнике I категорије 5. и 6. групе и II категорије 1. и 2. групе:
(следује таблица број 1.в.)

г) за чиновнике I категорије 7. 8. и 9. групе, II категорије 3. и 4. групе и III категорије 1. и 2. групе:
(следује таблица број 1.г.)

д) за чиновнике II категорије 5. групе и III категорије 3. и 4. групе:
(следује таблица број 1.д.)

ђ) за званичнике:
(следује таблица број 1.ђ.)

е) за служитеље:
(следује таблица број 1.е.)

2. Ако се сеоба врши само колима:

а) за чиновнике I категорије 1, 2. и 3. групе:
(следује таблица број 2.а.)

б) за чиновнике I категорије 4. групе:
(следује таблица број 2.б.)

в) за чиновнике I категорије 5. и 6. групе
и II категорије 1. и 2. групе:

(следује таблица број 2.в.)

г) за чиновнике I категорије 7. 8. и 9. групе,
II категорије 3. и 4. групе и III категорије
1. и 2. групе:

(следује таблица број 2.г.)

д) за чиновнике II категорије 5. групе и III
категорије 3. и 4. групе:

(следује таблица број 2.д.)

ђ) за званичнике:

(следује таблица број 2.ђ.)

е) за служитеље:

(следује таблица број 2.е.)

3. Ако се сеоба врши само лађом признају се, поред оних под тач. I. и II. све накнаде као и код сеобе железницом. Само накнаде за пренос покућанства и пртљага неће се зарачуњавати у сумама по одговарајућим табличама, него по потврдама, издатим од стране дотичне паробродске агенције.

Код овакве сеобе државни службеник има право на накнаду за плаћени пренос покућанства и пртљага до тежине, одређене у следећој таблици: (Види на стр. 15).

4. Ако се сеоба врши железницом и колима, или железницом и лађом, или колима и лађом, или железницом и колима и лађом признају се поред оних под тач. I. и II., све накнаде, које су код сваког појединог начина

	за пртљаг	за покућанство	до килограма
За чиновнике I категорије 1, 2. и 3. групе	1. Самцу 2. Породици до двоје деце 3. Породици са више од двоје деце	200 250 300	— 1800 2200
За чиновнике I категорије 4. групе	1. Самцу 2. Породици до двоје деце 3. Породици са више од двоје деце	150 200 250	— 1500 1800
За чиновнике I категорије 5. и 6. трупе и чиновнике II категорије 1. и 2. групе	1. Самцу 2. Породици до двоје деце 3. Породици са више од двоје деце	100 150 200	— 1200 1500
За чиновнике I кат. 7. 8. и 9. групе	1. Самцу	—	—
За чиновнике II кат. 3. и 4. групе	2. Породици до двоје деце 3. Породици са више од двоје деце	100 150	1000 1200
За чиновнике III кат. 1. и 2. групе	1. Самцу 2. Породици до двоје деце 3. Породици са више од двоје деце	— 50 100	— 800 1000
За чиновнике II категорије 5. групе, За чиновнике III категорије 3. и 4. групе	1. Самцу 2. Породици до двоје деце 3. Породици са више од двоје деце	— 50 100	— 600 800
За званичнике	1. Самцу 2. Породици до двоје деце 3. Породици са више од двоје деце	— 50 100	— 500 600
За служитеље	1. Самцу 2. Породици до двоје деце 3. Породици са више од двоје деце	— 50 100	— 500 600

сеобе признате у одговарајућим табличама под тач. III, сем накнаде за паковање и распакивања и утовар и истовар, које се у овако комбинованим начинима сеобе могу зарачунати само једанпут и то: ако се сеоба врши и железницом — у оноликом износу, колико се признаје код сеобе са железницом, а у случају сеобе колима и лађом — колико се признаје код сеобе колима.

5. Ако се сеоба врши коњима, вреде одредбе као и сеоба колима.

Члан 24.

За лични подвоз припада државном службенику приликом сеобе карта железницом или паробрodom по чл. 11. ове Уредбе а за подвоз чланова породице, карта исте класе која и њему припада.

Све повластице (смањене и бесплатне) возарине морају се узети у обзир и на рачун назначити. Ко противно поступи биће одговоран материјално дисциплински а и кривично за дело преваре.

Приликом сеобе државни чиновник има права употребе свих возова сем луксузних (Симплон, Експрес Оријент).

Члан 25.

У случају кад дужина пута није километарски службено премерена, она ће се израчунати према дужини времена пешачења, узимајући 5 километара за један сат пешачења. Разломци до једног километра не узимају се у обзир.

Уверење о дужини времена пешачења издаваће општинске власти.

Члан 26.

Државним службеницима, кад се приликом сеобе не могу користити железницом или паробрodom услед недостатка ових превозних средстава, припада накнада на име личног подвоза на сваки километара пута и то:

Чиновницима:

Самцу	по дин.	4.—
Са породицом до двоје деце	" "	8.—
Са пород. са више од двоје деце	" "	10.—

Званичницима, техничким дневничарима и служитељима:

Самцу	по дин.	2.—
Са породицом до двоје деце	" "	6.—
Са пород. са више од двоје деце	" "	8.—

Посебне напомене уз овај члан:

Види чл. 7. ове Уредбе и објашњење уз њега.

Члан 27.

Кад државни службеник за подвоз лични или породични или за пренос покућанства или пртљага користи државна или самоуправна превозна средства бесплатно, не припадају за такав подвоз или пренос никакве накнаде.

Члан 28.

На накнаду сеобних трошкова из државне касе службеник има право:

а) кад се премешта по службеној потреби, без обзира да ли је премештај са или без унапређења;

б) код повратка у активну службу (реактивирања), и то само оних пензионера, који се у државну службу позивају на основу чл. 142.

закона о чиновницима и осталим државним службеницима грађанског реда и то од места сталног становља до места новог опредељења;

в) кад се надлежство, у коме службеник служи, премешта у које друго место или се укида, и новим распоредом дотични чиновник добија друго место;

г) у случају из става другог чл. 45. закона о чиновницима и осталим државним службеницима грађанског реда и то под условом ако су се у року од месец дана од саопштења о пензионисању изјаснили за пресељење са означењем места у Краљевини у које се желе преместити, с тим да ако се пресељење не изврши у року од 6 месеци, право на ову накнаду застарева.

Посебне напомене уз овај члан:

Види члан 30. Ко се рачуна у чланове породице види у чл. 34 ове Уредбе.

Члан 29.

Кад се службеник са сталном службом у нашим државним установама у иностранству у интересу службе и без његове кривице пензионише или без његове кривице из службе отпусти, припадају му накнаде за себу од места службовања до места у Краљевини, где се жели насељити, у висини накнада других државних службеника његовог чина које се за себу у Краљевини признају овом Уредбом с тим, да му се сам пренос покућства до државне границе има накнадити по доказаним ефективним трошковима.

Члан 30.

Породица државног службеника умрлог у месту свог сталног службовања има право на

накнаду себобних трошкова, а под условима из тач. г) чл. 28. ове Уредбе.

Ово важи и за породице пензионера из става другог чл. 45. закона о чиновницима и осталим државним службеницима грађанског реда, ако је смрт дотичног пензионера уследила пре навршетка једног месеца од саопштења о пензионисању па до његове смрти, без обзира да ли је дотични пензионер био изјавио жељу за пензионисањем.

Члан 31.

У случају себобе мужа и жене у исто место кад су обоје државни службеници, жена се сматра као члан породице.

Члан 32.

У случају да је жена државни службеник, а муж слободне професије, жена ће имати право на себобне трошкове породичне (до двоје или са више од двоје деце) само под условом, ако уверењем општинске власти докаже да јој је муж сиротног стања и неспособан за привређивање; или ако има децу, коју она издржава а с мужем не живи у заједници.

Члан 33.

Државни службеник нема права на накнаду себобних трошкова:

а) кад се премешта по молби; премештај по конкурсу сматра се у овом случају као и премештај по молби;

б) у случају премештаја у границама општине, где је са службом;

в) у случају кад службеник први пут ступа у државну службу.

г) кад се службеник реактивира по молби.

Члан 34.

У чланове породице на које државни службеник има права на накнаду трошкова приликом себе, рачуна се:

а) венчана жена;

б) брачна деца, пасторчад, и адоптирана деца, и то, мушка до пунолетства као и она пунолетна која су неспособна за рад или су још ћаци, а женска до удаје, ако стално код родитеља живе, и са њима се селе;

в) родитељи, браћа и сестре, деда и баба ако са премештеним службеником стално живе и ако су искључиво на његовом издржавању и са њима се селе.

Посебне напомене уз овај члан:

Види чл. 2. и 3., затим чл. 28. и 33. ове Уредбе.

ОПШТЕ ОДРЕДБЕ.

Члан 35.

По сваком извршеном службеном путу, односно себи дужан је службеник поднети путни рачун и у њему навести:

а) Име и презиме и звање службеника, који рачун подноси;

б) дан, месец и година подношења рачуна;

в) циљ пута и по ком решењу (дан, месец и година и број наредбе);

г) тачна ознака кретања проведеног времена на путу, као и час поласка, повратка или приспећа, време се рачуна од 1 до 24 часа:

д) назначити већ примљене суме на рачун путног или сеобног трошка, у којој суми, којој монети и на којој каси;

ђ) назначити све повластице које је у подвозним средствима имао;

е) код сеобе са породицом назначити број деце и дан, месец и годину њиховог рођења;

Старешина надлештва, мора сваки такав рачун проверити и према поднетом му реферату уверити да је пут учињен и да је на путу проведено време било потребно за извршење одређеног послана.

Члан 36.

Уз рачун треба приложити:

а) налог за путовање у оригиналу или овереном препису;

б) уверење о километражи код службеног путовања и себе колима, односно коњима;

в) уверење од паробродске агенције о плаћеном износу за превоз покућства и пртљага код сеобе лађом;

г) рачуне и признанице о плаћеним ситним трошковима за рачун државе (као поштанске таксе и др.) ако би их било за време службеног путовања;

д) уверење државне или месне општинске власти ако је путовање неодложно продужено услед каквог случаја, или ако се путовање по најкраћем или јевтинijим путом морало прекинути и путовање окренути путом дужим или скупљим због прекида саобраћаја или каквог другог оправданог случаја;

ђ) лекарско уверење за случај оболења државног службеника на службеном путовању, у коме има бити означена болест и време боловања.

Члан 37.

За потпуну правилност поднетог рачуна и истинитост докумената подносилац рачуна одговоран је материјално, дисциплински и кривично.

Члан 38.

На рачун путног односног сеобног трошка може службеник и пре и после извршеног путовања узети:

- а) код службеног путовања, по приближном прорачуну до $\frac{2}{3}$ укупне суме;
- б) код сеобе — суму која му припада на име свих накнада по табличама под тач. III и $\frac{2}{3}$ трошкова под тач. I. и II. чл. 23.

Аванси се смеју исплаћивати само на блајници одређеној у наредби о путовању.

Члан 39.

Сва потраживања рачунополагача по овој Уредби ако нису пријављена за б месеци од дана свршеног путовања односно сеобе застравају. Ако, у случају премештаја сеоба породице и покућанства није извршена једновремено са доласком на нову дужност односног службеника, онда се рокови за његово лично путовање и за сеобу имају независно једно од другог рачунати.

Службеник који је на рачун путних и селидбених трошкова изузео извесну суму, дужан је најдаље у року од 30 дана по извршеном путовању, односно сеоби, поднети уредан рачун. Ако то у одређеном року не учини, изузета суза има му се наплатити од прве наредне плате.

Ако је изузета суза већа од одобрене дужан је разлику положити одмах, у противном накнадиће се одбитком од његових принадлежности првог наредног месеца.

Члан 40.

Прописи ове Уредбе не важе за лица, која се налазе са службом у војсци, изузев примење става другог чл. 45. закона о чиновницима и осталим државним службеницима грађанској реда који важи и за пензионисане официре и остале службенике у војсци; даље за особље саобраћајних установа и уопште за све категорије државних службеника, чије су накнаде трошкова, било за службена путовања, било за сеобу регулисане специјалним законом или уредбама.

Члан 41.

Исто тако, одредбе ове Уредбе, које говоре о накнади дневнице и трошкова за службена путовања не важе за оне службенике, који по специјалним законима и законским прописима имају за те трошкове нарочито одређену накнаду у облику путног паушала (награда одсеком, месечно или годишње) или у облику нарочите дневнице.

Члан 42.

Прописи ове Уредбе важе и за службена путовања свих обласних и среских државних ветеринара, с тим, да се ветеринарима у Србији и Црној Гори укида право на стални месечни додатак, који су до сада, по закону о трошковима управних власти, примали. Према овоме престају важити прописи решења Привредно-Финансијског Комитета Министара ДРБр. 130.670 од 4. новембра 1920. године.

Члан 43.

Државном службенику, који се у канцеларијским часовима удаљи од места, у ком врши спољну службу, било по сопственом послу или по неком другом, само не званичном, ил

из задовољства било са дозволом или без дозволе, не припада дневници за те дане.

Ако службеник на службеном путу оболи припадају му дневнице и за време болести на путу за које је она доказана.

Члан 44.

Члановима Светог Архијерејског Синода Српске Православне Цркве као и Архијерејима Српске Православне Цркве припада за време службеног путовања као и рада у Синоду, поред накнада путних трошкова предвиђених овом Уредбом, дневница од 160 динара.

Председнику, подпредседнику и члановима Великог Духовног Суда, ако су државни службеници, припада дневница и накнада путних трошкова по прописима ове Уредбе; а онима, који нису државни службеници, припада поред накнаде путних трошкова, дневница од 140 динара.

Дневница по овоме члану припада само под условима чл. 2. кад се служба врши ван места сталног службовања и она се редуцира према одредбама члана 6. ако вршење службе у истом месту траје више од 15 дана, односно више од 30 дана.

Члан 45.

Контрактуални службеници и дневничари кад путују службеним послом у границама земље, имају право на накнаду путних трошкова по овој Уредби, и дневнице из члана 4. и то:

а) контрактуални службеници: са годишњом наградом од 60.000.— дин. и више — као и службеници из тач. 2. таблице из чл. 4.;

са годишњом наградом од 45.000. — до 59.999.— динара — као и службеници из тач. 3. таблице из чл. 4.;

са годишњом наградом од 30.000. — до 44.999.— динара — као и службеници из тач. 4. таблице из чл. 4.;

са годишњом наградом од 20.000.— динара до 29.999.— динара — као и службеници из тач. 5. таблице из чл. 4.;

са годишњом наградом мањом од 20.000.— динара — као и службеницима из тач. 6. таблице из чл. 4.

б) дневничари:

1.) који врше службу званичника — као и званичници из тач. 7. таблице из чл. 4.;

2.) који врше службу служитеља — као и служитељи из тач. 8. таблице из чл. 4.

Контрактуални службеници и дневничари имају право и на остале накнаде за службена путовања из ове Уредбе и то у оном износу у коме исте припадају државним службеницима са којима су они у погледу дневнице према таблици из чл. 4. изједначени.

Дневничари немају право на трошкове за сеобу.

Све остале одредбе ове Уредбе важе и за контрактуалне службенике и дневничаре.

Члан 46.

Пензионисаним државним службеницима и чиновницима на расположењу на случај службеног путовања у границама земље припадају оне дневнице и остале накнаде које одговарају категорији и групи у којој су били приликом пензионисања, односно стављања на расположење. Ако су односни службеници пензионисани по прописима старог закона о чиновницима грађанског реда, па им је на основу прорачуна пензије узета плата, коју су имали по том закону, онда им се с обзиром на ту плату има и одредити дневница. При том има се узети да систематске плате односно чиновни разреди по-

јединих врста службеника по старом закону одговарају врстама службеника из таблице чл. 4. ове Уредбе по овој шеми:

Ред. број	Врсте службеника са назначењем систематске плате односно чиновничког разреда	Одговара врсти службеника из таблице чл. 4. под ред. бројем
1.	Пензионисани Министри и пензионисани Државни Подсекретари	1.
2.	Чиновници пензионисани са платом почев од 9.000.— дин. па на више и од III чиновничког разреда па на више	2.
3.	Чиновници пензионисани са систематском платом од 7.000.— динара па до 8.999.— дин. и чиновници IV и V, чинов. разреда	3.
4.	Чиновници пензионисани са систематском платом од 5.000.— дин. па до 6.999.— д. и чиновници VI и VII чин. разреда	4.
5.	Чиновници пензионисани са систематском платом од 3.000. дин. па до 4.999.— дин. и чин. VIII. и IX чин. разреда	5.
6.	Чиновници пензионисани испод 3.000.— дин. годишње и X. и XI. чинов. разреда	6.
7.	Неуказни пензионисани службеници у Србији и Црној Гори подчиновници, манипуланти, дневничари и писар, помоћници	7.
8.	Пензионисани послужитељи и подворници стални и привремени	8.

Члан 47.

Лицима, која нису државни службеници, а буду одређени да изврше државни посао, било у земљи, било у иностранству, висину дневнице и накнаду осталих путних и подвозних трошкова одређиваће Министар Финансија, а на мотивисан предлог ресорног Министра.

Члан 48.

У свима случајевима, у којима су приватна лица — физичка и правна — по закону дужна плаћати у корист државне касе дневницу за државне службенике, који врше њихове послове приватно-правне природе ван канцеларије и по њиховом позиву односно службеном наређењу, дневница и остали путни трошкови наплаћиваће се у оном износу, у коме дотичном службенику ове накнаде припадају, по одредбама ове Уредбе.

На име накнаде за оваква путовања имају приватна лица положити приближно одговарајућу суму унапред као депозит државном надлештву, а старешина надлештва дужан је најдаље у року од 14 дана одредити путовање. Овакве авансе не сме изаслани службеник никад примити непосредно од приватног лица.

Кад се приликом оваквих путовања обављају званичења по пословима више интересесата сматраће се да је учињено једно путовање а трошкове за исто положиће сви интересенти, према утрошеном времену, који ће се за посао сваког интересента констатовати у дневнику рада.

Ове накнаде ће се наплаћивати и за послове по закону о градским и среским судовима, а кад их врше службеници истих судова, а

у случајевима, кад стоји обавеза, да се ти трошкови у корист државне касе наплате.

Члан 49.

Висину дневнице за путовања у иностранство и из иностранства и трошковни паушал, одређиваће по предлогу ресорног Министра, свима државним чиновницима и службеницима у опште, за сваки случај посебно, пре предузетог путовања, Министар Финансија. Такав службеник нема права на накнаду никаквих других трошкова осим дневнице, трошковног паушала и подвозне карте.

Дневница и трошковни паушал одређиваће се, и то: за путовање у земље са здравом валутом у монети земље, у коју се путовање врши у циљу свршавања повереног посла, а за путовања у земље са обесцењеном валутом у динарима. Исплата страних монета по тим рачунима има се вршити у динарима по средњем берзанском курсу за време, проведено у иностранству. Ако је односни службеник на рачун овог путовања изузeo вишe, не што му је по рачуну признато, стварни вишак има вратити државној каси у истој монети, у којој је и аконтацију примио, или у динарима по берзанском курсу на дан исплате рачуна. Стварни вишак има се изнаћи својењем свих признатих сума по рачуну на вредност оне монете, у којој је аконтација примљена, и по средњем берзанском курсу времена у коме је путовање извршено.

Члан 50.

За службена путовања по предњем члану не може се ни у ком случају одобрити већа дневница ниже означеним службеницима од наведених у овој таблици:

Ред. број	ВРСТЕ СЛУЖБЕНИКА	Висина дневнице	
		за путовања до 30 дана	за путовања преко 30 д.
		Швајцарских франака	
1.	Чиновн. I катег. 1. и 2. групе	50—	45—
2.	Чиновн. I катег. 3. и 4. групе " II " 1. групе	40—	35—
3.	Чиновн. I катег. 5. и 6. групе " II " 2. групе	30—	25—
4.	Чиновн. I катег. 7. 8. и 9. групе " II " 3. и 4. " III " 1. 2. и 3. "	28—	23—
5.	Чиновн. II катег. 5. групе " III " 4. "	25—	20—
6.	Званичници	20—	15—
7.	Служитељи	15—	15—

У овој таблици изражене максималне дневнице у швајцарским францима, служиће као стална основа за одређивање висине дневница за сва путовања уопште у иностранство или из иностранства.

Члан 51.

Службеници, запослени у иностранству при државним установама привременог карактера, као и службеници, који се упућују у иностранство за свршавање извесног државног посла, немају права на дневницу и накнаду путних и подвозних трошкова за своје породице, ако би их собом водили.

Члан 52.

Сви до сада неликвидирани рачуни селидбених трошкова за службена премештања у

покрајинама ван Србије и Црне Горе, без обзира да ли су извршена ни територији једне или више покрајина, а за време пре ступања на снагу Уредбе ДРБр. 96.000 од 30. септембра 1920. године, имају се одобравати и ликвидирати сходно прописима решења Комитета Министара за Финансије и Саобраћај ДРБр. 35864 од 7. маја 1919. године и решења Економско-Финансијског Комитета Министара ДРБр. 104.133 од 15. септембра 1919. године.

Ово важи и за оне рачуне из тога времена, који су ликвидирани и исплаћени по прописима напред наведених решења Комитета Министара.

ПРЕЛАЗНА НАРЕЂЕЊА

Члан 53.

Ова Уредба не важи за она службена путовања, која су свршена пре њеног ступања на снагу. Рачуни по таквим путовањима ликвидираће се по досадашњим прописима.

Члан 54.

Прописи ове Уредбе имају важити за целу Краљевину Срба, Хрвата и Словенаца од дана објаве у „Службеним Новинама“ и од тада престају важити све одредбе закона, уредаба и решења која са одредбама ове Уредбе стоје у супротности.

Уредба је обнародана у „Службеним Новинама“ Бр 304 од 29. децембра 1928. год.

35032